

hellere vilde have en Fridag snart til een og snart til en anden Tid, som det saa kunde benytte sammen med Søndagen. Vi tror, at det er i Tyendets Interesse. Vil det have de 3 sammenhængende Dage, maa det forhandle sig til Rette derom eller tage Reservation ved Fæstemaalets Indgaaelse. De samme Betragtninger gælder Ændringsforslag Nr. 35. Vi ønsker, at der i Stedet for „en Uge“ skal staa „6 Søgnedage“. Disse 6 Søgnedage kan saa komme Tyendet til gode i mange Tilfælde. Vil man have det hele samlet, staar det altid frit for at forhandle sig til Rette derom.

Ændringsforslag under Nr. 38 til § 32 er stillet af Udvalget med Undtagelse af 2 Medlemmer. I Lovforslagets § 32 bestemmes det, at naar Tyendet er udeblevet paa en saadan Maade og i saa lang Tid, at Husbonden er berettiget til at nægte at tage det i sin Tjeneste, men aligevel modtager det, er han berettiget til at fradrage 2 Kr. for hver fulde Dag, Udeblivelsen har varet. Flertallet har fundet dette urimeligt. Vi har ment, at det var nok at sige, at Tyendet i et saadant Tilfælde kun har Krav paa Løn fra Tiltrædelsesdagen. Det er tilstrækkeligt, at Husbonden ikke skal betale Løn længere end fra den Dag, Tyendet virkelig er tiltraadt.

Ændringsforslag under Nr. 39 til § 33 af et Flertal angaar Bestemmelserne om, hvorledes Tyendet er stillet, naar Husbonden flytter. Efter den gamle Lov er Tyendet forpligtet til at flytte med, naar Husbonden flytter indtil 1 Mil. Det har vi selvfølgelig villet opretholde. Her er kun sat 7 km i Stedet for 1 Mil, men vi har ment, at Tyendet skulde have en vis Ret til at nægte at tiltræde Tjenesten, hvor Flytningen var sket fra Land til By eller omvendt, fordi man kan sige, at Tyendet derved kan komme under Forhold, som det ikke havde taget i Betragtning ved Fæstemaalets Indgaaelse. Det er ikke sikkert, at et Tyende, der har fæstet sig bort til Arbejde paa Landet, vilde have fæstet sig bort til den vedkommende, dersom han flyttede til Byen, hvor altsaa Tyendet maatte indrette sig under helt andre Former, og ogsaa omvendt. For øvrigt skal jeg om denne Paragraf sige, at vi har ønsket at stryge Bestemmelsen om det Retskrav, Lovforslaget tillægger Tyendet, dersom Husbonden er flyttet til Udlandet, til danske Kolonier o. s. v., fordi vi mener, at Tyendet ikke vil være

saaledes stillet, at det kan gøre et saadant Retskrav gældende mod den Husbonde, der er flyttet til Udlandet, førend Tyendet tiltraadte Tjenesten. Men ved en Forglemmelse er der ikke blevet skelnet imellem det Forhold, der er til Stede, efter at Tyendet har tiltraadt Tjenesten, og det førnævnte Forhold, thi mellem disse to Tilfælde er der en vid Forskel. Naar Tyendet har tiltraadt Tjenesten, kan det vide, at Husbonden rejser, og der skal det naturligvis have samme Ret, som det har nu, til at forlange Kost og en vis Erstatning, fordi det bliver arbejdsløst paa et Tidspunkt, som det ikke selv er Herre over. Som sagt, der er her en Forglemmelse, og derfor vil jeg allerede nu gøre opmærksom paa, at dette Ændringsforslag paa et senere Tidspunkt vil blive taget tilbage for at blive rettet og komme til en Forhandling mellem Justitsministeren og Udvalget inden tredje Behandling.

Ændringsforslagene Nr. 45, 46 og 47 til § 40 er stillede af et Flertal, Udvalget undtagen to ærede Medlemmer. Ændringsforslag under Nr. 45 gaar ud paa nærmere at pointere Nævnets Sammensætning, og det er formuleret saaledes: „Mindst et af Medlemmerne skal være Tyende“. Man har ment, det vilde være rimeligt, at et af Medlemmerne er Tyende. Naturligvis kan der indvendes adskilligt derimod, og navnlig — det ser jeg overordentlig vel — kan der indvendes, at naar hele Nævnet udnævnes paa 6 Aar, er det meget tvivlsomt, om et Tyende vil kunne være 6 Aar Medlem af dette Nævn. Det er et vanskeligt Spørgsmaal, og det er muligt, at man mellem anden og tredje Behandling maa søge en Forhandling med Justitsministeren derom. Ændringsforslag Nr. 46 angaar en Nedsættelse af Alderen fra 30 til 25 Aar. Man finder, at denne Ændring staar i Kontakt med den øvrige Lovgivning, navnlig med Nedsættelsen af Valgretsalderen ved de kommunale Valg fra 30 til 25 Aar. Ændringsforslag Nr. 47 bestemmer, at 3die Stykke af § 40 skal udgaa, i hvilket Stykke det siges, at den, der tiltræder Nævnet, skal afgive en højtidelig Forsikring om, at det er efter bedste Skøn paa Tro og Love o. s. v., at han vil udføre sit Hverv. Flertallet har ment, at denne Bestemmelse ikke var tidssvarende, og foreslaar derfor, at den udgaa. Flertallets Forudsætning er, at naar et Menneske paatager sig et saadant Arbejde, maa det samtidig føle sit Ansvar derved, og hvis det ikke føler det, hjælper